

Szávay, a jobbikos szalonnáci

2018 december 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Csak takarodjon végre.

Szávay (néppártosodott) István elhíresült mondataival talán már minden hírfogyasztó találkozott. A balliberális és jobbikos médiát figyelemmel követők a hírt ugyan csak nyolc-tíz órával később szerezhettek tudomást, mint a „lakájsajtót” olvasgatók, no de ilyen az a fránya sajtószabadság liberális kollégáinknál.

És, tegyük hozzá sietve, tulajdonképpen egy árva szavunk sem lehet, hiszen a jegyzőkönyv kedvéért azt is fontos megjegyeznünk, hogy a választási kampány hajrájában a haladó újságírók az objektivitás hegycsúcsának olyan magas fokára hágtak, hogy Havas Henrik zaklatási ügyéről és Juhász Péter dulakodásáról nem órákon, hanem napokon keresztül hallgattak.

Tehát egy egészen picinyke tüske sem lehet bennünk, hiszen az ellenzéki kollégák mindössze fél napocskát csúsztak Szávay István hangfelvételének közzétételével. Ami ugye sehol nincs a többnapos kussoláshoz képest.

De az igazságtalanság bűnébe sem lenne tanácsos beleesnünk, hiszen a szabad sajtó képviselői az elmúlt napokban rendkívüli terhelésnek voltak kitéve. Lényegében nem kelt fel úgy a nap, hogy valamelyik kiváló kollégájuk ne lett volna kénytelen átvenni valamilyen fontos és meghatározó, a sajtó kategóriájában osztogatott díjat.

Szóval nyilván nem volt idejük Szávay úr elfogadó és a legvérmesebb ultrafeminista aktivistákat is megszégyenítő mondataival foglalkozni a magukat elnyomottaknak képzelőknek, hiszen valószínűleg a végsőkig kifacsarta őket a díjátadókra taxizgatás, pezsgőzgetés és lazacbabálás.

Manapság Magyarországon egyáltalán nem leányálom balliberális újságírónak lenni. Ennek a kis félnapos csúszásnak a felhánytorgatása is a tolerancia hiányát, a közbeszéd romló állapotát és a legsötétebb vészidőket idézi.

Meg hogy nem tudunk örülni egymás sikereinek. Szávay István mentegése és mindenféle szenvedélyt nélkülöz?, alig hallható elítélése is minden bizonnyal a díjátadókon való részvételből fakadó kimerültség számlájára írható. Csak és kizárólag.

Ha ugyanis egy fideszes politikusról neszelnék meg bármilyen olyan mondatot vagy cselekedetet, amely az egyre kisebb mozgásteret biztosító politikai korrektség karanténján kívül esik, akkor azonnal és egyszerre élesednek azok a bizonyos bombasztikus és dörgedelmes cikkek az Indexen, a Magyar Narancsban, a 24.hu-n, a Hvg.hu-n, a 444-en, a Mércse.hu-n vagy az Élet és Irodalomban. Nem úgy, mint most.

Az összeesküvés-elméletekben hívő embereknek akár az is megfordulhat a fejében, hogy a liberális főszerkesztők a különböző titkos és zárt Facebook-csoportokban való egyeztetést követően kezdik meg tők egyszerre az igazságért vívott hátsies küzdelmüket.

Bármilyen közvetett vagy közvetlen bizonyíték nélkül kezdenek pirosan villogni a „Rendkívüli hírek”-ről szóló feliratok a hírportálok címlapjain, liberális ismerőseink pedig forradalmi hevülettel vágnak bele az említett irományok megosztásába, miközben az ártatlanság vélelmét tökéletesen figyelmen kívül hagyják, mintha nem lenne holnap.

A teljes ellenzéki összefogásért kampányoló megélhetési aláírók és rettegők, azaz a mi drága petíciózó, csomagoló liberális barátaink persze most ismeretlen helyeken tartózkodnak.

Pedig milyen gyönyörű, történelmi pillanat is volt, amikor a választás után a néppártosodott jobbikos tüntetők megérkeztek a Kossuth térre, és ujjongva üdvözölték például a fasizmustól életvitelszerűen rettegő Hernádi Juditot!

Akkoriban se Hernádi, se a többi rettegő nem viszolygott az árpádsávós zászlókkal megérkező jobbikos tömeg láttán, sőt. Csillogó szemmel örültek a lobogók alatt masírozóknak. Mert tényleg bármi jöhet, csak Orbán menjen. Csak takarodjon végre.

Hernádi szónokolt annak a Gyöngyösi Mártonnak, aki listázni akarta a parlamentben helyet foglaló zsidó származású képviselőket.

De biztos nem is úgy gondolta, mert már azóta néppártosodott, megjavult, Kálmán Olga is megmondta legutóbb, milyen édes cicákat simogatott, és mert Orbánéknál mindenki jobb. Ott sétált Gyöngyösi mellett az a Szávay István

is, akir?l a napokban derült ki – ? maga mondta –, hogy leütött „egy bűdös zsidót, egy kampós orrú rohadékot”.

Mi agymosott, megvásárolt bérfideszesek, mi, a gy?lölet karmesterei persze hiába mondtuk a magunk igazát. Csak kinevettek minket. Pedig a rakparti cip?kbe köpköd?b?l, a „lemondanék, ha zsidó volnék”-féle pártelnökb?l, a zsidókat összeírni akaróból, a bűdös zsidózó, kampósorrú-rohadékozó kutyából soha nem lesz balliberális szalonna.

Még akkor sem, ha ennek a képtelenségnek az elhíttetésére Simicska Lajos annak idején milliárdokat különített el és újságírók tucatjait vásárolta fel.

Várjuk Heller Ágnes, Hernádi Judit, Schilling Árpád és Rangos Katalin bocsánatkérését.

Várjuk annak a liberális értelmiségnek a bocsánatkérését, amely a kampány alatt a Jobbikra rányomta a kóserpecsétet.

Várhatjuk ítéletid?kig.

Apáti Bence - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló